

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 69 I

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

59. évfolyam

2016. február 23.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Tanács

2016/C 69 I/01

Az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újrászabályozása 1

HU

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI TANÁCS

AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG EURÓPAI UNIÓN BELÜLI HELYZETÉNEK ÚJRASZABÁLYOZÁSA

Kivonat az Európai Tanács 2016. február 18-19-i ülésén elfogadott következtetésekből ⁽¹⁾

(2016/C 69 I/01)

AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ

1. Az Európai Tanács tagjai a decemberi ülésükön megállapodtak abban, hogy szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy az Egyesült Királyság miniszterelnökének 2015. november 10-i levelében említett négy terület mindegyikén sikerüljön minden fél számára elfogadható megoldást találni.
2. Az Európai Tanács a mai napon megállapodott arról, hogy az Egyesült Királyság fenntartásaira megfelelő választ jelentenek az alábbi okmányok, amelyek teljeskörűen összeegyeztethetők a Szerződésekkel, és azon a napon lépnek hatályba, amikor az Egyesült Királyság kormánya arról tájékoztatja a Tanács főtítkárát, hogy az Egyesült Királyság úgy határozott, hogy továbbra is az Európai Unió tagja kíván maradni:
 - a) az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfők határozata az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása érdekében (I. melléklet);
 - b) nyilatkozat, amely tartalmazza egyrészt a bankunió, másrészt az euroövezet szorosabb integrációjából fakadó következmények hatékony kezelését célzó különös rendelkezésekről szóló tanácsi határozattervezetet; e határozattervezetet az a) pontban említett határozat hatálybalépésének napján fogadják el (II. melléklet);
 - c) az Európai Tanács nyilatkozata a versenyképességről (III. melléklet);
 - d) a Bizottság nyilatkozata a szubszidiaritás-érvényesítési mechanizmusról és a szabályozási tehercsökkentési mechanizmusról (IV. melléklet);
 - e) az Európai Bizottság nyilatkozata a munkavállaló lakóhelyétől eltérő másik tagállamba kivitt gyermekgondozási ellátások indexálásáról (V. melléklet);
 - f) a Bizottság nyilatkozata az állam-, illetve kormányfők határozata D. szakaszának 2. pontja b) alpontjában említett biztosítéki mechanizmusról (VI. melléklet);
 - g) a Bizottság nyilatkozata a személyek szabad mozgásához való joggal történő visszaéléssel összefüggő kérdésekről (VII. melléklet).
3. Az I. mellékletben található határozattal kapcsolatban az állam-, illetve kormányfők kijelentették, hogy:
 - i. ez a határozat jogi biztosítékot nyújt arra, hogy az Egyesült Királyság által a 2015. november 10-i levélben megfogalmazott fenntartásokra megoldást találtunk;
 - ii. a határozat tartalma teljeskörűen összeegyeztethető a Szerződésekkel;

⁽¹⁾ Az ST 1/16 számú dokumentum 1., 2. és 8–36. oldala az alábbi címen érhető el: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-1-2016-INIT/hu/pdf>

- iii. ez a határozat jogilag kötelező erejű, módosítására vagy hatályon kívül helyezésére kizárólag az európai uniós tagállamok állam-, illetve kormányfőinek közös megegyezésével kerülhet sor;
 - iv. ez a határozat azon a napon lép hatályba, amikor az Egyesült Királyság kormánya arról tájékoztatja a Tanács főtitkárát, hogy az Egyesült Királyság úgy határozott, hogy továbbra is az Európai Unió tagja kíván maradni.
4. Amennyiben az Egyesült Királyságban tartandó népszavazáson az ország az Európai Unióból való kilépés mellett dönt, a fenti 2. pontban említett okmányok hatályukat veszítik.
-

I. MELLÉKLET

**AZ EURÓPAI TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ ÁLLAM-, ILLETVE KORMÁNYFŐK HATÁROZATA AZ
EGYESÜLT KIRÁLYSÁG EURÓPAI UNIÓN BELÜLI HELYZETÉNEK ÚJRASZABÁLYOZÁSA ÉRDEKÉBEN**

Az Európai Unió alapját képező Szerződések aláíró feleit alkotó 28 uniós tagállamnak az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfői,

Azzal a szándékkal, hogy a Szerződésekkel összhangban újraszabályozzanak bizonyos, az Egyesült Királyság 2015. november 10-i levelében felvetett kérdéseket,

Azzal a céllal, hogy ebben a határozatban tisztázzanak bizonyos, a tagállamok számára különösen fontos kérdéseket, méghozzá úgy, hogy e tisztázott aspektusokat a Szerződések értelmezésének eszközeként kelljen figyelembe venni; továbbá azzal a céllal, hogy szabályokat fogadjanak el többek között a tagállami parlamentek uniós szintű szerepére, valamint egyrészt a bankunió, másrészt az euroövezet szorosabb integrációjából fakadó következmények hatékony kezelésére vonatkozóan,

Emlékeztetve arra, hogy a Szerződések értelmében az Unió céljai közé tartozik egy olyan gazdasági és monetáris unió létrehozása, amelynek pénzneme az euro, valamint arra, hogy az euroövezet megfelelő működése mennyire fontos az Európai Unió egésze számára. Miközben tizenkilenc tagállamban már az euro a hivatalos pénznem, más tagállamokra derogációt kell alkalmazni, amely addig marad érvényben, amíg a Tanács nem állapítja meg, hogy teljesülnek az annak eltörlésére vonatkozó feltételek, a Szerződés (15.), illetve (16.) jegyzőkönyve értelmében pedig két tagállam nem köteles az eurót bevezetni, illetve mentességet kapott annak bevezetése alól. Ennek megfelelően mindaddig, amíg az említett derogációkat el nem törlik, illetve az említett jegyzőkönyvek alkalmazási kötelezettsége nem szűnik meg, az érintett tagállam általi értesítés vagy kérés nyomán, nem minden tagállamban hivatalos pénznem az euro. Emlékeztetve arra, hogy a bankunió létrehozását és az euroövezet integráltabb kormányzásának az integráltabbá tételét célzó folyamatban azok a tagállamok is részt vehetnek, amelyeknek pénzneme nem az euro,

Emlékeztetve arra, hogy a Szerződések az európai integrációs folyamatra és az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatára történő hivatkozás mellett olyan különös rendelkezéseket is tartalmaznak, amelyek értelmében egyes tagállamok nem kötelesek részt venni a Szerződések vagy az uniós jog bizonyos rendelkezéseinek, illetve fejezeteinek az alkalmazásában, illetve mentesülnek azok alkalmazása alól olyan kérdéseket illetően, mint például az euro bevezetése, védelmi vonatkozású határozatok, a személyeket érintő határellenőrzése, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos intézkedések. A Szerződések rendelkezései azt is lehetővé teszik, hogy egy vagy több tagállam ne vegyen részt az Unió céljainak előmozdítását célzó intézkedésekben, és így azokra megerősített együttműködés keretében kerüljön sor. Az ilyen folyamatok lehetővé teszik az egyes tagállamok integrációs pályájának differenciálódását: az integrációt mélyíteni kívánó tagállamok szorosabb együttműködést alakíthatnak ki, egyúttal tiszteletben tartva azon tagállamok jogait, akik nem kívánnak részt az ilyen szorosabb együttműködésben,

Emlékeztetve különösen arra, hogy az Egyesült Királyság a Szerződések alapján jogosult arra, hogy

- ne vezesse be az eurót, azaz pénznemként továbbra is az angol fontot használja (15.) jegyzőkönyv,
- ne vegyen részt a schengeni vívmányok alkalmazásában (19.) jegyzőkönyv,
- a személyek határellenőrzése, és ezáltal a belső és külső határokat illetően ne vegyen részt a schengeni térségben (20.) jegyzőkönyv,
- eldöntse, hogy részt kíván-e venni a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos intézkedésekben (21.) jegyzőkönyv,
- 2014. december 1-jétől ne alkalmazza a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott uniós jogi aktusok és rendelkezések nagy többségét, ugyanakkor azok közül 35 intézkedésben továbbra is részt vegyen a (36.) jegyzőkönyv 10. cikkének (4) és (5) bekezdése,

Emlékeztetve arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája sem az Európai Unió Bíróságnak, sem az Egyesült Királyság valamely bíróságának vagy törvényszékének hatáskörét nem terjesztette ki annak megállapítására, hogy az Egyesült Királyság jogszabályai és gyakorlatai összhangban állnak-e azokkal az alapvető jogokkal, amelyeket a Charta megerősít (30.) jegyzőkönyv,

Attól a céltől vezérelve, hogy a belső piac kínálta lehetőségeket – mégpedig annak minden dimenziójában – teljes mértékben kihasználjuk, annak érdekében, hogy növeljük az Unió mint termelési és beruházási helyszín globális vonzerejét, valamint hogy többek között nemzetközi kereskedelmi megállapodások tárgyalásával és megkötésével, a kölcsönös előnyök és az átláthatóság szellemében előmozdítsuk a nemzetközi kereskedelmet és a piacra jutást,

Továbbá azzal a céllal, hogy valamennyi tagállam javát szolgálva elősegítsük és támogassuk az euroövezet megfelelő működését és biztosítsuk hosszú távú jövőjét,

Tiszteletben tartva az Unió intézményeinek hatásköreit, többek között a jogalkotási és a költségvetési eljárások során is, nem befolyásolva az Uniós intézmények és szervek viszonyát az illetékes nemzeti hatóságokkal,

Tiszteletben tartva a központi bankok jogköreit tevékenységeik ellátása során, ide értve azt, hogy azon a területen, ahol joghatósággal rendelkeznek biztosítsák a központi banki likviditást,

Tekintettel egyrészt a bankunió, másrészt az euroövezet szorosabb integrációjából fakadó következmények hatékony kezelését célzó különös rendelkezésekről szóló tanácsi határozattervezetet is tartalmazó nyilatkozatra,

Tekintettel az Európai Tanács 2014. június 26–27-i és 2016. február 18–19-i ülésének következtetéseire,

Nyugtázva az Európai Tanács versenyképességről szóló nyilatkozatát,

Nyugtázva az Európai Bizottságnak a szubszidiaritás-érvényesítési mechanizmusról és a szabályozási tehercsökkentési mechanizmusról szóló nyilatkozatát,

Nyugtázva az Európai Bizottságnak a határozat D. szakaszának 2. pontja b) alpontjában említett biztosítéki mechanizmusról szóló nyilatkozatát,

Nyugtázva az Európai Bizottságnak a személyek szabad mozgásához való joggal történő visszaéléssel összefüggő kérdésekről szóló nyilatkozatát,

Figyelembe véve az Európai Parlament Elnökének és képviselőinek kifejtett véleményeit,

A következő határozatban állapodtak meg:

A. SZAKASZ

GAZDASÁGI KORMÁNYZÁS

Tovább kell mélyíteni az együttműködést annak érdekében, hogy teljesüljön a Szerződésben rögzített cél és létrejöjjön egy gazdasági és monetáris unió, amelynek pénzneme az euro. Azok a tagállamok, amelyeknek a pénzneme nem az euro, önkéntes alapon vehetnek részt a gazdasági és monetáris unió további elmélyítését szolgáló intézkedésekben, minden olyan esetben, amikor az megvalósítható. Ez nem érinti azt a tényt, hogy azok a tagállamok, amelyeknek pénzneme nem az euro, és amelyek nem tartoznak azon tagállamok közé, amelyek nem kötelesek bevezetni az eurót, illetve mentességet kaptak annak bevezetése alól, a Szerződések értelmében kötelesek abban az irányban haladni, hogy teljesíteni tudják az egységes valuta bevezetéséhez szükséges feltételeket.

Tényként rögzítjük egyrészt, hogy azok a tagállamok, amelyek nem vesznek részt a gazdasági és monetáris unió további elmélyítésében, azt akadályozni nem fogják, sőt elősegítik, másrészt ezen folyamat során a részt nem vevő tagállamok jogait és hatásköreit mindvégig tiszteletben kell tartani. Az uniós intézmények a tagállamokkal együtt arra törekuszenek, hogy a különböző nézőpontok egyetlen olyan intézményi kereten belül jussanak érvényre, amely biztosítja a következetességet, az uniós mechanizmusok tényleges működését, a tagállamoknak a Szerződések előtti egyenlőségét, valamint az az egyenlő versenyfeltételeket és a belső piac integritását.

Azt, hogy az euroövezet működésében részt vevő, illetve részt nem vevő tagállamok egymást kölcsönösen tiszteletben tartják és egymással lojálisan együttműködnek, az e szakaszban említett elvek alkalmazása garantálja; ezeknek az elveknek az érvényesülését mindenekelőtt az ezt említő tanácsi határozat ⁽¹⁾ szavatolja.

(1) Tilos különbséget tenni természetes, illetve jogi személyek között a tartózkodási helyük, illetve székhelyük szerinti tagállam hivatalos pénzneme, vagy adott esetben annak alapján, hogy az adott tagállamban mely pénznem minősül törvényes fizetőeszköznek. Eltérő bánásmód alkalmazása csak objektív indokok alapján lehetséges.

Az euroövezet működéséhez közvetlenül kapcsolódó jogi aktusokban, köztük a tagállamok kormányai közötti megállapodásokban a belső piac működését tiszteletben kell tartani, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót, és ezek a jogi aktusok nem jelenthetnek megkülönböztetést vagy akadályt a tagállamok közötti kereskedelemben. Az említett jogi aktusokban azoknak a tagállamoknak a hatásköreit, jogait és kötelezettségeit, amelyeknek a pénzneme nem az euro, tiszteletben kell tartani.

⁽¹⁾ Az euroövezet szorosabb integrációjából fakadó következmények hatékony kezelését célzó különös rendelkezésekről szóló tanácsi határozat.

Azok a tagállamok, amelyeknek a pénzneme nem az euro, nem akadályozhatják az euroövezet működéséhez közvetlenül kapcsolódó jogi aktusok végrehajtását, és tartózkodnak az olyan intézkedések meghozatalától, amelyek veszélyeztethetik a gazdasági és monetáris unió célkitűzéseinek a megvalósítását.

- (2) A bankunióra vonatkozó uniós jogszabályok, amelyek az Európai Központi Bankra, az Egységes Szanálási Testületre és a hasonló feladatokat ellátó uniós szervekre a hitelintézetek feletti hatásköröket ruháznak, csak az olyan tagállamokban található hitelintézetekre alkalmazandók, amelyeknek a pénzneme az euro, vagy amelyek az Európai Központi Bankkal szoros együttműködési megállapodást kötöttek a prudenciális felügyeletről, összhangban a vonatkozó EU-s szabályokkal, valamint a csoportszintű és összevont alapú felügyeletre és szanálásra vonatkozó követelményekkel.

Az egységes szabálykönyvet minden hitelintézetnek és pénzügyi intézménynek alkalmazni kell annak érdekében, hogy a belső piacon így biztosítva az egyenlő versenyfeltételeket. Szükségessé válhat, hogy az Európai Központi Bank mint egységes felügyeleti hatóság, az Egységes Szanálási Testület és a hasonló feladatokat ellátó uniós szervek által alkalmazott uniós anyagi jog, többek között a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális előírásokat tartalmazó egységes szabálykönyv és a pénzügyi stabilitás megőrzésének céljából elfogadandó egyéb jogalkotási intézkedések egységesebb módon kerüljenek kidolgozásra, mint az azon tagállamok nemzeti hatóságai által alkalmazandó hasonló szabályok, amelyek nem vesznek részt a bankunióban. Ennek érdekében szükség lehet arra, hogy az egységes szabálykönyv és az egyéb vonatkozó jogi eszközök speciális rendelkezéseket tartalmazzanak, egyúttal megőrizve az egyenlő versenyfeltételeket és hozzájárulva a pénzügyi stabilitáshoz.

- (3) Az euroövezet pénzügyi stabilitásának megőrzését célzó sürgősségi és válsághelyzeti intézkedések nem rónak majd költségvetési kötelezettséget azokra a tagállamokra, amelyeknek a pénzneme nem az euro, vagy az adott esettől függően azokra, amelyek nem vesznek részt a bankunióban.

Teljes körű visszatérítést garantáló megfelelő mechanizmusok kerülnek majd kialakításra azokra az esetekre, amikor az első albekezdésben említett sürgősségi és válsághelyzeti intézkedésekkel kapcsolatban felmerült költségeket – az igazgatási költségek kivételével – az Unió általános költségvetéséből fedezik.

- (4) Azok a tagállamok, amelyeknek a pénzneme nem az euro, pénzügyi stabilitásának megőrzése céljából hozott különböző intézkedések, például a pénzügyi piacok és intézmények felügyeletére és szanálására irányuló, valamint a makroprudenciális kötelezettségekre vonatkozó intézkedések végrehajtása e tagállamok nemzeti hatóságainak felelősségi körébe tartozik, a csoportszintű és összevont alapú felügyeletre és szanálásra vonatkozó követelmények figyelembevétele mellett, e tagállamok nemzeti hatóságaira és költségvetési felelősségi körébe tartozik, kivéve, ha az érintett tagállam csatlakozni kíván azokhoz a közös mechanizmusokhoz, amelyek nyitva állnak előtte.

Ez nem érinti az egységes szabálykönyv kialakítását és az Unióban felmerülő rendszerszintű pénzügyi kockázatok megelőzése és mérséklése céljából alkalmazott uniós makroprudenciális felügyeleti mechanizmusokat, illetve az Unió meglévő hatásköreit, hogy meg hozzák a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyekre a szükséges válaszingtezkedéseket.

- (5) Azon tagállamok minisztereinek az Eurocsoportról szóló (14.) jegyzőkönyv szerinti informális ülései során, amelyeknek a pénzneme az euro, tiszteletben kell tartani a Tanács hatásköreit, egyrészt mivel a Tanács olyan intézmény, amelyre a Szerződések jogalkotási feladatokat ruháznak, másrészt mivel a tagállamok ennek az intézménynek a keretein belül koordinálják gazdaságpolitikáikat.

A Szerződésekkel összhangban a Tanács valamennyi tagja részt vesz a tanácskozásokon, még abban az esetben is, ha nem mindegyik tag jogosult szavazásra. A tagállamok bármely csoportjának informális tanácskozásai során tiszteletben kell tartani mind a Tanács hatásköreit, mind pedig a többi uniós intézmény előjogait.

- (6) Azokban az esetekben, amikor az e szakasz alkalmazásával kapcsolatos valamely kérdést az E. szakasz 1. bekezdése szerint az Európai Tanács tárgyal, megfelelően figyelembe fogják venni az ügy sürgősségét.
- (7) E szakasz érdemi rendelkezéseit a Szerződések vonatkozó rendelkezéseivel, valamint az egyes tagállamok alkotmányos követelményeivel összhangban be fogják építeni a Szerződésekbe azok következő módosításakor.

B. SZAKASZ

VERSENYKÉPESSÉG

Az Unió számára alapvető célkitűzés egy olyan belső piac létrehozása, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. Az Uniónak ahhoz, hogy biztosíthassa ennek a célnak az elérését, és képes legyen növekedést elérni és munkahelyeket teremteni, fokoznia kell a versenyképességet, és e tekintetben az Európai Tanács versenyképességről szóló nyilatkozatában foglaltak szerint kell eljárnia.

Az érintett uniós intézmények és a tagállamok ezért mindent meg fognak tenni a belső piac teljes körű megvalósítása és megerősítése, valamint olyan módon való alakítása érdekében, hogy képes legyen lépést tartani a környezet változásaival. Ugyanakkor ezek az intézmények és a tagállamok konkrét lépéseket fognak tenni a szabályozás javítása irányában is, hiszen ez a fent említett célok megvalósítása szempontjából az egyik legfontosabb hajtóerőnek tekinthető. Ezek a lépések kiterjednek egyrészt az adminisztratív terhek csökkentésére és a szabályoknak való megfelelés miatt a gazdasági szereplőkre – különösen a kis- és középvállalkozásokra – háruló költségeknek a csökkentésére, másrészt a fogyasztóvédelem, munkavállalók védelme, az egészségvédelem és a környezetvédelem magas színvonalának további biztosítása mellett a meglévő szükségtelen jogszabályok hatályon kívül helyezésére – összhangban a Bizottságnak a szubszidiaritás-értvényesítési mechanizmusról és a tehercsökkentési mechanizmusról szóló nyilatkozatával. Az Európai Unió továbbá aktív és ambiciózus kereskedelempolitikát fog folytatni.

Szorosan figyelemmel fogja kísérni, hogy milyen eredményeket sikerül elérni mindezeknek a versenyképességet célzó koherens szakpolitika folytatásához szükséges elemeknek a megvalósításában, és adott esetben felülvizsgálja azokat.

C. SZAKASZ

TAGÁLLAMI SZUVERENITÁS

- (1) A tagállamok tudomásul veszik, hogy az Egyesült Királyság a Szerződésben rögzített különleges helyzetének megfelelően nem elkötelezett az Európai Unióba való fokozottabb politikai integrálódás mellett. Az ezzel kapcsolatos érdemi rendelkezéseket a Szerződések vonatkozó rendelkezéseivel, valamint az egyes tagállamok alkotmányos követelményeivel összhangban be fogják építeni a Szerződésekbe azok következő módosításakor, hogy egyértelmű legyen, hogy a Európa népei közötti mind szorosabb egységre vonatkozó hivatkozások az Egyesült Királyságra nem vonatkoznak.

Az Európa népei közötti mind szorosabb egységre vonatkozó, a Szerződésekben és azok preambulumában foglalt utalások, valamint annak létrehozására irányuló folyamatok nem kínálnak jogalapot a Szerződések vagy az Unió másodlagos joga bármely rendelkezése hatályának a kiterjesztésére. Nem helyénvaló azokat sem a Szerződésekben meghatározott uniós hatáskörök, sem pedig a Szerződésekben rögzített intézményi jogkörök a tágabb értelmezésének az alátámasztására felhasználni.

Ezek az utalások nem változtatják meg azt a tényt, hogy az uniós hatáskörök határát a hatáskör-átruházás elve jelöli ki, sem pedig azt, hogy az uniós hatásköröket a szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban kell gyakorolni. Nem írják elő további hatásköröknek az Európai Unióra való ruházását, sem pedig azt, hogy az Európai Unió köteles élni meglévő hatásköreivel, vagy hogy az Unióra ruházott hatáskörök nem csökkenthetők és nem ruházhatók vissza a tagállamokra.

A tagállamok által az Unióra ruházott hatáskörök módosítása – legyen szó akár azok bővítéséről, akár azok szűkítéséről – csakis a Szerződések módosítása révén, valamennyi tagállam beleegyezésével lehetséges. A Szerződések már most is tartalmaznak bizonyos egyedi rendelkezéseket, melyek értelmében bizonyos tagállamok mentesülnek az uniós jog bizonyos rendelkezései alól, illetve jogukban áll nem részt venni bizonyos uniós jogi rendelkezések alkalmazásában. Az Európa népei közötti mind szorosabb egységre való utalások tehát összeegyeztethetőek azzal, hogy a különböző tagállamok különböző integrációs pályát követhessenek, és nem kényszerítik a tagállamokat arra, hogy mindannyian egyetlen közös végcél elérésére törekedjenek.

A Szerződések lehetővé teszik a mélyebb integráció irányába való továbbfejlődést azok tagállamok számára, amelyek közös jövőjüket így képzik el, anélkül azonban, hogy ez az irányultság más tagállamokra nézve kötelező volna.

- (2) A szubszidiaritás elvének célja annak biztosítása, hogy a döntéseket a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Az tehát, hogy milyen szinten helyes meghozni valamely intézkedést, többek között attól is függ, hogy az adott kérdés tartalmaz-e olyan transznacionális vonatkozásokat, amelyek nem szabályozhatók kielégítően a tagállamok saját intézkedései révén, és hogy az uniós szintű intézkedés terjedelme és hatásai miatt egyértelmű előnyökkel járna-e a tagállami szintű intézkedésekhez képest.

A nemzeti parlamentek által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló (2.) jegyzőkönyv 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban kiadott indokolt véleményeket az Unió döntéshozatali folyamataiban részt vevő valamennyi intézménynek megfelelően figyelembe kell vennie. Ennek biztosítása céljából sor fog kerülni a megfelelő intézkedésekre.

- (3) Amennyiben a nemzeti parlamentek szavazati jogaiból összesen 55 %-nál nagyobb arányt képviselnek az olyan indokolt vélemények, amelyek szerint valamely uniós jogalkotási aktus-tervezet nem felel meg a szubszidiaritás elvének, és ezeket a véleményeket a tervezet továbbításától számított 12 héten belül megküldik, a Tanács elnöksége e véleményeknek, valamint az ezek alapján belőlük levonható következtetéseknek a teljes körű megvitatása céljából felveszi azokat a Tanács napirendjére.

A megvitatást követően a tagállamoknak a Tanács keretében ülésező képviselői – a Szerződések eljárási követelményeinek betartásával – lezárják a jogalkotási aktus tervezetének vizsgálatát, kivéve, ha a tervezet módosításra kerül oly módon, amely megoldást jelent az indokolt véleményekben kifejtett fenntartásokra.

E bekezdés alkalmazása során a nemzeti parlamenteket megillető szavazati jogok számát a (2.) jegyzőkönyv 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell kiszámítani. Azon tagállamok nemzeti parlamentjeinek a szavazatai, amelyek a szóban forgó jogalkotási aktus elfogadásában nem vesznek részt, nem vehetők figyelembe.

- (4) A Szerződésekhez csatolt jegyzőkönyvekben foglalt tagállami jogokat és kötelezettségeket teljes körűen el kell ismerni, és azok nem vehetők figyelembe kisebb súllyal, mint a Szerződések más rendelkezései, tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyvek a Szerződések szerves részét képezik.

Különösen, az Európai Unió Működéséről szóló szerződés harmadik részének a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségről szóló V. címe alapján elfogadott intézkedések nem bírnak kötelező erővel a (21.) és a (22.) jegyzőkönyv hatálya alá tartozó tagállamokra nézve, kivéve, ha az érintett tagállam –, feltéve, hogy az adott jegyzőkönyv ezt lehetővé teszi – értesítést nyújt be arról, hogy magára nézve kötelezőként kívánja elismerni az adott intézkedést.

A tagállamoknak a Tanács keretében ülésező képviselői gondoskodni fognak arról, hogy amennyiben valamely uniós intézkedés célját és tartalmát tekintve az EUMSZ harmadik része V. címének hatálya alá tartozik, annak viszonylatában sor kerüljön a (21.) és a (22.) jegyzőkönyv alkalmazására, még akkor is, ha ez az adott intézkedés két külön jogi aktusra bontásával jár.

- (5) Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (2) bekezdése megerősíti, hogy a nemzeti biztonság garantálása az egyes tagállamok kizárólagos feladata marad. Ez nem minősül az uniós jogtól való eltérésnek, és ennek megfelelően nem értelmezhető korlátozó jelleggel. Jogkörük gyakorlása során az uniós intézmények teljes mértékben tiszteletben fogják tartani a tagállamokat a nemzeti biztonság tekintetében megillető hatáskört.

A valamennyi tagállam biztonságát érintő kérdésekkel kapcsolatos kollektív fellépés bizonyított előnyökkel jár.

D. SZAKASZ

SZOCIÁLIS ELLÁTÁSOK ÉS SZABAD MOZGÁS

A munkavállalók Unión belüli szabad mozgása a belső piac elválaszthatatlan részét képezi, ami többek között azt vonja maga után, hogy a tagállamok munkavállalóinak joguk van az Unió bármely tagállamában állásajánlatot elfogadni. A különböző tagállamokban a munkavállalók eltérő szintű javadalmazásban részesülnek, így egyes állásajánlatok a többi állásajánlathoz képest vonzóbbak, ami a szabad piac közvetlen következményeként munkavállalói mozgást eredményez. Ugyanakkor a tagállamok szociális biztonsági rendszerei – amelyeket az uniós jog koordinál, de nem harmonizál – eltérő felépítésűek, amely munkavállalókat egyes országokhoz vonzanak. Ezt a helyzetet jogos figyelembe venni és mind uniós, mind pedig nemzeti szinten olyan intézkedésekről rendelkezni – anélkül, hogy ezek indokolatlan közvetlen vagy közvetett diszkriminációt eredményeznének –, amelyek korlátozzák a munkavállalók olyan mértékű áramlását, amely negatív hatással jár mind a származási tagállamokra, mind pedig a céltagállamokra nézve.

Az Egyesült Királyság által ebben a vonatkozásban felvetett fenntartások megfelelően nyugtázásra kerültek tekintettel az uniós jogszabályok és a vonatkozó nemzeti jog későbbi alakulására.

A jelenlegi uniós szabályok értelmezése

- (1) A bevezető bekezdésben említett intézkedéseknek figyelembe kell venniük azt, hogy a tagállamoknak jogukban áll, hogy meghatározzák a szociális biztonsági rendszereik alapelveit, továbbá a szociálpolitikájuk és a foglalkoztatáspolitikájuk meghatározása és végrehajtása tekintetében széles mérlegelési mozgásteret élveznek, beleértve a szociális ellátásokra való jogosultság feltételeinek a meghatározását is.

- a) Jóllehet a munkavállalóknak az EUMSZ 45. cikke szerinti szabad mozgása azt vonja maga után, hogy a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében meg kell szüntetni az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetést, ezt a jogot közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okok alapján korlátozni lehet. Ezen túlmenően abban az esetben, ha a közérdeken alapuló kényszerítő körülmények azt szükségessé teszik, a munkavállalók szabad mozgása korlátozható az elérni kívánt jogos célhoz mérten arányos intézkedések révén. E tekintetben közérdeken alapuló kényszerítő indoknak minősül többek között a munkaerő-felvétel előmozdítása, a munkanélküliség csökkentése, a kiszolgáltatott helyzetű munkavállalók védelme, valamint a szociális biztonsági rendszerek fenntarthatóságára komoly veszélyt jelentő kockázatok elhárítása, amelyeket az Európai Unió Bíróságának joggyakorlata is elismert, eseti alapú elemzései útján.

Az érintett személyek állampolgárságától független és az elérni kívánt jogos célhoz mérten arányos, objektív megfontolások alapján bizonyos ellátásokat feltételekhez lehet kötni annak biztosítása érdekében, hogy az érintett személy és a fogadó tagállam munkaerőpiaca között valós és tényleges kötődés álljon fenn.

- b) Az uniós polgárok az EUMSZ 21. cikke szerinti szabad mozgáshoz való jogukat a Szerződésben és a végrehajtásukra hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel gyakorolhatják.

A keresőtevékenységet nem folytató személyeknek az uniós jog értelmében abban az esetben van joguk a fogadó tagállam területén tartózkodni, ha elegendő forrással rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek indokolatlan terhet a fogadó tagállam szociális biztonsági rendszerére, és a azok a személyek, akik a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek.

A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy megtagadják szociális ellátások nyújtását olyan személyek esetében, akik kizárólag azzal a céllal gyakorolják a szabad mozgáshoz való jogukat, hogy szociális ellátásban részesüljenek valamely másik tagállamban, noha a tartózkodási jog gyakorlásához nem rendelkeznek elegendő forrással.

A tagállamok elutasíthatják a szociális ellátás iránti kérelmeket abban az esetben, ha a másik tagállamból származó uniós polgárok nem rendelkeznek tartózkodási joggal vagy a területükön való tartózkodási joguk kizárólag az álláskeresőikön alapul. Ezek közé tartoznak a másik tagállamból származó uniós polgárok által olyan ellátások iránt benyújtott kérelmek, amely ellátások fő célja a minimális létfenntartási költségek biztosítása, még abban az esetben is, ha az ilyen ellátásoknak az is a célja, hogy megkönnyítse a fogadó tagállam munkaerőpiacára való belépést.

- c) A szabad mozgás jogát élvező személyeknek tiszteletben kell tartaniuk a fogadó tagállam jogszabályait.

Az uniós jogszabályok értelmében a tagállamok felléphetnek a joggal való visszaélés vagy csalás megelőzése érdekében, így például akkor, ha egy személy hamis okmányokat mutat be, továbbá az olyan esetekben is, amikor harmadik országbeli állampolgárral érdekházasságot köt vagy tart fenn abból a célból, hogy a szabad mozgás jogát kihasználva jogszerűvé tegye a tagállamban való jogellenes tartózkodását vagy hogy fellépjen az olyan esetekkel szemben, amikor a szabad mozgás jogát kihasználva, a harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazandó nemzeti bevándorlási szabályokat megkerüli.

A fogadó tagállamok hozhatnak olyan korlátozó intézkedéseket is, amelyek az ország olyan személyektől való védelméhez szükségesek, akiknek a egyéni magatartása közrendi vagy közbiztonsági szempontból valószínűsíthetően valódi és súlyos veszélyt jelent. Annak mérlegelése során, hogy az adott személy magatartása közvetlen veszélyt jelent-e a közrendre vagy a közbiztonságra nézve, a tagállamok figyelembe vehetik az érintett személy előéletét, és a veszélynek nem kell minden esetben olyan veszélynek lennie, amely azonnal bekövetkezhet. A tagállamok megelőző jelleggel akkor is felléphetnek, ha az adott személy vonatkozásában korábban nem született büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet, feltéve, hogy a fellépés specifikusan a szóban forgó személyt érinti.

A tagállamok közötti további információcserét és adminisztratív együttműködést a Bizottság bevonásával tovább kell fejleszteni annak érdekében, hogy még hatékonyabban lehessen küzdeni a joggal való ilyen jellegű visszaélések és az ilyen csalások ellen.

Változtatások a másodlagos uniós jogban

- (2) Rögzítjük, hogy ennek a határozatnak a hatálybalépését követően a Bizottság javaslatokat fog előterjeszteni a hatályos másodlagos uniós jog alábbiak szerinti módosítására:

- a) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EU európai parlamenti és tanácsi ⁽¹⁾ rendelet módosítására irányuló javaslat annak érdekében, hogy a gyermekgondozási ellátásoknak a munkavállaló lakóhelyétől eltérő másik tagállamba való kivitele esetén a tagállamoknak lehetőségük legyen arra, hogy az ilyen ellátásokat a gyermek tartózkodási helye szerinti tagállam körülményeihez indexálják. Ezt csak az uniós munkavállalók által a fogadó tagállam területén benyújtott új kérelmekre lehet alkalmazni. Ugyanakkor 2020. január 1-jétől valamennyi tagállam kiterjesztheti az indexálás alkalmazását a meglévő, az uniós munkavállalók által már kivitt gyermekgondozási ellátásokra vonatkozó kérelmekre is. Az Európai Bizottságnak nem áll szándékában, hogy a gyermekgondozási tervezett fakultatív indexálási rendszerét más típusú exportálható ellátásokra – mint pl. a öregségi nyugdíjakra – is kiterjessze.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30.,1. o.).

- b) annak figyelembevétele érdekében, hogy az adott tagállam által biztosított, járulékfizetéshez kötött ellátási formák ezt a tagállamot a munkavállalók számára vonzóvá teszik, a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 492/2011/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ módosítására irányuló javaslat, amely egy riasztási és biztosítéki mechanizmus létrehozásáról fog rendelkezni az olyan helyzetek kezelésére, amikor hosszú időn keresztül kivételes méreteket ölt a más tagállamokból származó munkavállalók beáramlása, ide értendő a korábbi EU bővítését követő múltbéli szakpolitikák következményeit. A javaslat értelmében a mechanizmust alkalmazni kívánó tagállamnak értesítést kell majd küldenie a Bizottságnak és a Tanácsnak arról, hogy ilyen kivételes helyzet állt elő, amely nagyságrendje miatt alapjaiban veszélyezteti ennek a tagállamnak a szociális biztonsági rendszerét, beleértve a tagállam járulékfizetéshez kötött ellátási rendszerének a fő célját is, vagy a szóban forgó kivételes helyzet valószínűsíthetően tartósan fennálló, súlyos nehézségeket fog okozni a tagállam munkaerőpiacán vagy túlzott nyomásnak teszi ki a tagállam közszolgáltatásainak megfelelő működését. A Bizottság azt követően, hogy megvizsgálta az értesítést és az abban szereplő indokokat, javaslatot terjeszt elő, amelynek alapján a Tanács engedélyezheti az érintett tagállamnak, hogy a szükséges mértékben korlátozza munkához kötött, nem járulékalapú ellátás igénybevételére való jogosultságot. A Tanács felhatalmazná a tagállamot arra, hogy a munkaerőpiacára újonnan érkező uniós munkavállalók esetében munkához kötött, nem járulékalapú ellátás igénybevételére való jogosultságot a munka megkezdésétől számított összesen legfeljebb négy évig korlátozza. A korlátozás tekintetében fokozatosságot kell alkalmazni: így kezdetben lehetőség lenne a járulékok megfizetéséhez kötött ellátások rendszeréből való teljes kizárásra, ezt követően az ellátásokra való jogosultság fokozatosan bővülne, így ismerte el azt, hogy az adott munkavállaló az idő múlásával egyre nagyobb mértékben kötődik a fogadó tagállam munkaerőpiacához. A felhatalmazás korlátozott ideig maradna hatályban és az érintett tagállamba újonnan érkező uniós munkavállalókra egy 7 éves időtartamon keresztül lenne alkalmazandó.

A Tanács tagjaiként eljáró tagállami képviselők a fenti jogalkotási javaslatokkal kapcsolatos munkát prioritásként fogják kezelni és minden tőlük telhetőt meg fognak tenni annak érdekében, hogy azok elfogadására gyorsan sor kerüljön.

Az ebben a bekezdésben jelzett jövőbeni intézkedések nem eredményezhetik azt, hogy a hasonló helyzetben lévő uniós munkavállaló hátrányosabb helyzetbe kerül mint a harmadik ország állampolgára.

Változtatások az elsődleges uniós jogban

- (3) Az Európai Unió későbbi bővítéseit illetően a nyugtázásra kerül, hogy a személyek szabad mozgása tekintetében megfelelő átmeneti intézkedésekről kell rendelkezni a vonatkozó csatlakozási okmányokban, amelyeket a Szerződéseknek megfelelően az összes tagállamnak jóvá kell hagynia. Ebben az összefüggésben nyugtázásra kerül az, hogy az Egyesült Királyság az ilyen átmeneti intézkedéseket támogató álláspontot képvisel.

E. SZAKASZ

ALKALMAZÁS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

- (1) A tagállamok bármelyike intézhet az Európai Tanács elnökéhez arra vonatkozó kérést, hogy az e határozat alkalmazásával összefüggő valamely kérdés kerüljön megvitatásra az Európai Tanács keretein belül.
- (2) Ez a határozat azon a napon lép hatályba, amikor az Egyesült Királyság kormánya arról tájékoztatja a Tanács Főtitkárát, hogy az Egyesült Királyság úgy határozott, hogy továbbra is az Európai Unió tagja kíván maradni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 492/2011/EU rendelete (2011. április 5.) a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról (HL L 141., 2011.5.27., 1. o.).

II. MELLÉKLET

NYILATKOZAT AZ EURÓPAI TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ ÁLLAM-, ILLETVE KORMÁNYFŐKNEK AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG EURÓPAI UNIÓN BELÜLI HELYZETÉNEK ÚJRASZABÁLYOZÁSA ÉRDEKÉBEN HOZOTT HATÁROZATA A. SZAKASZÁRÓL

Az állam-, illetve kormányfők kijelentik, hogy a Tanács az egyrészt a bankunió, másrészt az euroövezet szorosabb integrációjából fakadó következmények hatékony kezelését célzó különös rendelkezésekről szóló tanácsi határozatot azon a napon fogadja el, amikor az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása érdekében hozott határozata hatályba lép, és az előbbi határozat ugyanezen a napon lép hatályba.

A határozattervezet szövege a következő:

TERVEZET A TANÁCS HATÁROZATA**az egyrészt a bankunió, másrészt az euroövezet szorosabb integrációjából fakadó következmények hatékony kezelését célzó különös rendelkezésekről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

mivel:

- (1) A 2007. december 13-i 2009/857/EK határozat ⁽¹⁾ kiegészítéseképpen olyan rendelkezéseket kell elfogadni, amelyek lehetővé teszik egyrészt a bankunió, másrészt az euroövezet szorosabb integrációjából fakadó következmények hatékony kezelését.
- (2) Az e határozatban ismertetett mechanizmus elősegíti az állam-, illetve kormányfők határozatának A. szakaszában szereplő, egyrészt a bankunió, másrészt az euroövezet szorosabb integrációjából fakadó következmények hatékony kezelésével kapcsolatos olyan jogalkotási aktusokra vonatkozó elvek tiszteletben tartását, amelyek elfogadásáról a Tanács valamennyi tagja szavaz.
- (3) Az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása érdekében hozott határozat ⁽²⁾ E. szakaszának (1) bekezdésével összhangban a tagállamok bármelyike intézhet az Európai Tanács elnökéhez arra vonatkozó kérést, hogy az említett határozat alkalmazásával összefüggő valamely kérdést az Európai Tanács keretein belül vitassa meg.
- (4) Ez a határozat nem érinti a 28 tagállamnak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2013. december 18-án ⁽³⁾ elfogadott egyedi szavazási szabályokat, amelyeket akkor kell alkalmazni, amikor a Tanács a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról szóló 806/2014/EU rendelet ⁽⁴⁾ 18. cikke alapján fogad el határozatot.
- (5) E határozat alkalmazása során, és különös tekintettel arra, hogy a Tanács számára észszerű időnek kell rendelkezésre állnia az érintett kérdés megtárgyalásához, megfelelően figyelembe kell venni az esetleges sürgős helyzeteket,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Ha az állam-, illetve kormányfők határozata A. szakaszának hatálya alá tartozó és csak a Tanács valamennyi tagjának szavazatával elfogadható jogalkotási aktusokhoz kapcsolódóan a Tanács legalább egy, bankunióon kívüli tagja jelzi, hogy egy ilyen aktusnak a Tanács általi minősített többséggel történő elfogadását kifogásolja, és kifogását megindokolja, a Tanács a kérdést megvitatja. Az érintett tagállam kifogása indokolásában jelzi, hogy a jogalkotási aktus tervezete miért ellentétes az e határozat A. szakaszban foglalt elvekkel.

⁽¹⁾ A Tanács 2009/857/EK határozata (2007. december 13.) az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdésének és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (2) bekezdésének egyrészéről 2014. november 1. és 2017. március 31. közötti, másrészről 2017. április 1-jétől kezdődő végrehajtásáról (HL L 314., 2009.12.1., 73. o.).

⁽²⁾ Az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása érdekében hozott szóló határozata (HL C 69 I., 2016.2.23., 1. o.).

⁽³⁾ A 28 tagállamnak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2013. december 18-án elfogadott nyilatkozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

(2) A Tanács e megbeszélések során minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy észszerű határidőn belül és az uniós jog által meghatározott kötelező határidők sérelme nélkül kielégítő megoldást találjon a Tanácsnak a (1) bekezdésben említett tagja vagy tagjai által felvetett fenntartásokat illetően.

(3) Ennek érdekében a Tanács elnöke – a Bizottság segítségével és a Tanács eljárási szabályzatának ⁽¹⁾ tiszteletben tartásával – megtesz minden olyan kezdeményezést, amely elősegíti a Tanácson belüli megállapodáshoz szükséges szélesebb alap kialakítását. Ebben a Tanács tagjai segítik a Tanács elnökét.

Megfelelően figyelembe véve az ügy esetleges sürgősségét, valamint a kifogás (1) bekezdés szerinti indokolását alapul véve, ilyen kezdeményezésnek minősülhet az a kérés, hogy az Európai Tanács még a Tanácshoz határozathozatalra történő visszaküldést megelőzően tárgyaljon a kérdésről. A kérdés Európai Tanács elé utalása nem érinti az uniós jogalkotási eljárás szokásos menetét és nem eredményezheti azt a helyzetet, amelyben valamely tagállam vétőjogot gyakorolhasson.

2. cikk

Ez a határozat, amely kiegészíti a 2009/857/EK határozatot, az Európai Tanács keretében üléselő állam-, illetve kormányfőknek az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újrászabályozása érdekében hozott határozat hatálybalépésének napján lép hatályba. Ezt a határozatot az utóbbi határozat hatályvesztéséig kell alkalmazni.

Kelt ..., [dátum]-án/-én

a Tanács részéről
az elnök
[név]

⁽¹⁾ A Tanács 2009/937/EU határozata (2009. december 1.) a Tanács eljárási szabályzatának elfogadásáról (HL L 325., 2009.12.11., p. 35).

III. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI TANÁCS NYILATKOZATA A VERSENYKÉPESSÉGRŐL

Európának fokoznia kell a versenyképességét ahhoz, hogy növekedni tudjon, és új munkahelyek jöjjenek létre. Bár ez a cél az elmúlt években mindvégig az uniós tevékenységek középpontjában állt, az Európai Tanács meg van győződve róla, hogy többet is tehetünk annak érdekében, hogy teljes mértékben kiaknázzuk a belső piac valamennyi dimenziója által kínált lehetőségeket, ösztönözzük a vállalkozási kedvet és előmozdítsuk a munkahelyteremtést, beruházásokat hajtsunk végre és gazdaságainkat felkészítsük a jövőre, elősegítsük a nemzetközi kereskedelmet és vonzóbb partnerré tegyük az Uniót.

Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy milyen hatalmas értéket képvisel a belső piac – az a határok nélküli terület, amelyen belül megvalósul az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke akadálytalan mozgása. A belső piac az Unió legkiemelkedőbb eredményeinek egyike. A gazdasági és társadalmi problémákkal fémjelzett mostani helyzetben új életet kell lehelnünk a belső piacba, mégpedig oly módon, hogy alkalmazkodni tudjon folyamatosan változó környezetünkhöz. Európának fokoznia kell nemzetközi versenyképességét valamennyi termék és szolgáltatás tekintetében, valamint olyan kulcsfontosságú területeken, mint az energiaügy és a digitális egységes piac.

Az Európai Tanács arra ösztönzi az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy az EU versenyképességének fokozása érdekében törekedjenek a szabályozás javítására és helyezzenek hatályon kívül minden szükségtelen jogszabályt, ugyanakkor vegyék kellőképpen figyelembe, hogy fenn kell tartani a fogyasztók, a munkavállalók, az egészség és a környezet védelmének magas szintjét. Ez a gazdasági növekedésnek, valamint a versenyképesség fokozásának és a munkahelyteremtésnek az egyik legfőbb mozgatórugója.

Annak érdekében, hogy elősegítsék e célok elérését, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapodásra jutott a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásról. Csak akkor lehet egyszerűsíteni az uniós jogszabályokat és elkerülni a túlszabályozást, valamint csökkenteni a polgárok, a közigazgatási szervek és vállalkozások – ezen belül különösen a kis- és középvállalkozások – adminisztratív terheit, másrészt pedig biztosítani a jogszabályokban foglalt célok teljesülését, ha az intézményközi megállapodás keretei között tényleges együttműködésre kerül sor.

A következőkre kell kiemelt hangsúlyt helyezni:

- határozott elkötelezettség a mellett, hogy adott esetben például egyes jogszabályok visszavonásával vagy hatályon kívül helyezésével egyszerűsítjük a szabályozást és csökkentjük a szabályozásból eredő terheket, továbbá arra, hogy a jogalkotási ciklus egésze során uniós és tagállami szinten egyaránt jobban kiaknázzuk a hatástanulmányokban és az utólagos értékelésekben rejlő lehetőségeket. Ehhez azokra az eredményekre kell építenünk, amelyeket a célravezető és hatásos szabályozás programjának (REFIT) köszönhetően már elértünk;
- többet kell tennünk annak érdekében, hogy összességében csökkenteni lehessen az uniós szabályozásból eredő – különösen a kvv-kre és a mikrovállalkozásokra háruló – terheket;
- azokban a kulcsfontosságú ágazatokban, ahol erre lehetőség van, meg kell határozni a terhek csökkentésére vonatkozó célértékeket, és ezek elérésére az uniós intézményeknek és a tagállamoknak kötelezettséget kell vállalniuk.

Az Európai Tanács üdvözli a Bizottság arra vonatkozó vállalását, hogy évente megvizsgálja, mennyire voltak eredményesek a szabályozás egyszerűsítését, a túlszabályozás elkerülését és a vállalkozásokra háruló terhek csökkentését célzó uniós törekvések. A Bizottság REFIT programját segítő éves áttekintés, amelynek része lesz majd egy az adminisztratív terhek csökkentése terén elért eredményekről készített éves felmérés, a hatályos uniós jogszabályokra is ki fog terjedni.

Az Európai Tanács felkéri továbbá a Tanácsot, hogy vizsgálja meg azokat az éves felülvizsgálatokat, amelyeket a Bizottság végez a szubszidiaritásról szóló nyilatkozata alapján, és ezzel biztosítsa, hogy a felülvizsgálatok eredménye nyomán megfelelő intézkedések szülessenek az Unió különböző tevékenységi területein. Felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot azoknak az intézkedéseknek a hatályon kívül helyezésére, amelyek nem egyeztethetők össze a szubszidiaritás elvével, vagy amelyek aránytalan szabályozási terhekkel járnak.

Az Európai Tanács hangsúlyozza, milyen fontos, hogy a többoldalú kereskedelmi rendszer erős legyen és szabályokon nyugodjon, valamint azt, hogy a viszonyosság és a kölcsönös előnyök szellemében nagyívű kétoldalú kereskedelmi és beruházási megállapodások megkötésére van szükség harmadik országokkal. Ezzel összefüggésben üdvözli a WTO által Nairobiban a közelmúltban elért megállapodást. Eredményekre kell törekednünk az Egyesült Államokkal, Japánnal, valamint a latin-amerikai – ideértve különösen a Mercosurt – és az ázsiai és csendes-óceáni térségben található legfontosabb partnereinkkel folytatott tárgyalásokon. A kereskedelemnek mindenki javát kell szolgálnia: a fogyasztókat, a munkavállalókat és a gazdasági szereplőket egyaránt. Az új kereskedelmi stratégia („A mindenki számára előnyös kereskedelem: A felelősebb kereskedelem- és beruházáspolitikára felé”) ennek kulcseleme.

Az Európai Tanács folyamatosan nyomon fogja követni a fejleményeket, és felkéri az Általános Ügyek Tanácsát és a Versenyképességi Tanácsot, hogy rendszeres időközönként értékeljék az e nyilatkozatban rögzített különböző elemekkel kapcsolatban elért eredményeket.

IV. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

a szubszidiaritás-érvényesítési mechanizmusról és a szabályozási tehercsökkentési mechanizmusról

A Bizottság létre fog hozni egy olyan mechanizmust, amellyel felülvizsgálhatók a meglévő uniós jogszabályok abból a szempontból, hogy megfelelnek-e a szubszidiaritás és az arányosság elvének, a meglévő eljárásokra építve és az elv teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása céljából.

A Bizottság meghatározza a felülvizsgálat prioritásait, és ehhez figyelembe fogja venni az Európai Parlament, a Tanács és a nemzeti parlamentek véleményét.

A Bizottság 2016 végéig javaslatot tesz majd egy munkaprogramra, majd évente beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság teljes mértékben elkötelezett a mellett és továbbra is mindent megtesz annak érdekében, hogy egyszerűsítse az uniós jogot és csökkentse az uniós vállalkozások szabályozási terheit anélkül, hogy ezzel veszélyeztetné a szakpolitikai célokat. Mindez a 2015. évi minőségi jogalkotási programnak, ezen belül pedig különösen a Bizottság „Célravezető és hatásos szabályozás” elnevezésű programjának (REFIT) alkalmazásával történik. A vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – adminisztratív terheinek csökkentése továbbra is mindannyiunk számára átfogó cél, amely elősegíti a növekedést és a munkahelyteremtést.

A Bizottság a REFIT keretében együtt fog működni a tagállamokkal és az érdekeltekkel annak érdekében, hogy uniós és tagállami szintű konkrét célértékeket határozzon meg a vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – terheinek csökkentése tekintetében, legfőképpen a legnagyobb terhet jelentő területeken. A Bizottság e meghatározott célértékekhez fogja mérni az előrelépést, és évente beszámol róla az Európai Tanácsnak.

V. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

a munkavállaló lakóhelyétől eltérő másik tagállamba kivitt gyermekgondozási ellátások indexálásáról

A Bizottság javaslatot fog benyújtani a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ módosítására annak érdekében, hogy a gyermekgondozási ellátásoknak a munkavállaló lakóhelyétől eltérő másik tagállamba való kivitele esetén a tagállamoknak lehetőségük legyen arra, hogy az ilyen ellátásokat a gyermek tartózkodási helye szerinti tagállamban fennálló feltételekhez indexálják.

A Bizottság úgy véli, hogy e feltételek magukban foglalják az adott tagállambeli életszínvonalat és az ott alkalmazandó gyermekgondozási ellátások szintjét is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 883/2004/EK rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

VI. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása érdekében hozott határozata D. szakaszának 2. pontja b) alpontjában említett biztosítéki mechanizmusról

Az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása érdekében hozott határozata D. szakaszának 2. pontja b) alpontja nyomán az Európai Bizottság javaslatot fog benyújtani a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló 492/2011/EU rendelet módosítására vonatkozóan abból a célból, hogy az biztosítéki mechanizmust biztosítson, azzal, hogy ez a védelmi mechanizmus alkalmazásra kerülhet és alkalmazni is fogják, és következésképpen megoldást fog jelenteni az Egyesült Királyságnak azokra a fenntartásaira, amelyeket az Európai Unió más tagállamaiból érkező munkavállalóknak az elmúlt években tapasztalt, kivételesnek számító beáramlása miatt fogalmazott meg.

Az Európai Bizottság úgy véli, hogy az Egyesült Királyság által a részére átadott információkból az világlik ki, hogy – különösen mivel nem használta ki teljes mértékben a legutóbbi csatlakozási okmányokban előírt, a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó átmeneti időszakokat – az Egyesült Királyságban jelenleg fennáll az a típusú kivételes helyzet, amelyet a javasolt biztosítéki mechanizmus kezelni hivatott. Ennek megfelelően az Egyesült Királyság esetében indokolt lenne a mechanizmus aktiválása, és teljes joggal várhatja el, hogy megkapja az ehhez szükséges jóváhagyást.

VII. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

a személyek szabad mozgásához való joggal történő visszaéléssel összefüggő kérdésekről

A Bizottság nyugtázza az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozásáról szóló határozatát és különösen annak D. szakaszát.

A Bizottság az uniós polgárok szabad mozgásáról szóló 2004/38/EK irányelv kiegészítéséről szóló javaslatot kíván elfogadni annak érdekében, hogy a szabad mozgáshoz való jogot megvonja az olyan harmadik országbeli állampolgároktól, akik nem rendelkeznek jogszerű lakóhellyel valamely tagállamban azt megelőzően, hogy házasságot kötöttek egy uniós állampolgárral, vagy akik csak azt követően kötnek házasságot uniós állampolgárral, hogy az uniós állampolgár letelepedett a fogadó tagállamban. Ennek megfelelően ilyen esetekben a harmadik országbeli állampolgárra a fogadó tagállam bevándorlási jogszabályai fognak vonatkozni. A Bizottság a fent említett határozat hatálybalépését követően fogja előterjeszteni a javaslatot.

A szabad mozgás jogával rendelkező uniós polgárok nem uniós családtagjainak belépése és tartózkodása tekintetében fennálló jogsértő helyzetekkel kapcsolatban a Bizottság tisztázni fogja a következőket:

- a tagállamok felléphetnek olyan konkrét esetekben, amikor az uniós polgárok olyan módon élnek vissza a szabad mozgás jogával, hogy uniós ország állampolgárságával nem rendelkező családtagjukkal visszatérnek a saját tagállamukba, viszont a fogadó állambeli lakóhelyük nem volt olyan tényleges lakóhely, amely alkalmas lett volna a családi élet megteremtésére vagy megszilárdítására, hanem kizárólag az alkalmazandó nemzeti bevándorlási szabályok megkerülésére szolgált;
- az uniós jog által nem védett érdekházasság fogalmába beletartozik az olyan házasság is, amelynek kizárólagos célja, hogy az uniós tagállam állampolgárságával nem rendelkező családtagot megillessen a tartózkodási jog.

A Bizottság azt is egyértelművé fogja tenni, hogy a tagállamok figyelembe vehetik egy személy előéletét annak megállapításakor, hogy az uniós polgár magatartása pillanatnyilag veszélyt jelent-e a közrendre vagy a közbiztonságra nézve. A tagállamok megelőzési célból büntetett előélet hiányában is hivatkozhatnak a közrendre vagy a közbiztonságra, de csak konkrétan az érintett személyre vonatkozóan. A Bizottság pontosítani fogja a „súlyos közrendi vagy közbiztonsági ok” és a „közbiztonság nyomós oka” fogalmát is. Ezenkívül az uniós polgárok szabad mozgásáról szóló 2004/38/EK irányelv egy későbbi felülvizsgálata alkalmával a Bizottság meg fogja vizsgálni azokat a küszöbszámokat is, amelyekhez e fogalmak kapcsolódnak.

Ezek a pontosítások az uniós polgárok szabad mozgásáról szóló uniós jog alkalmazására vonatkozó iránymutatásokat nyújtó közleményben fognak szerepelni.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU